

Sfeerverslag Nieuwjaarsconcert Gaudete All Inclusive Plus
d.d. 06-01-2013 in de theaterzaal van de Schouwburg in Cuijk

Tijdens de afterparty, toen ik gezellig stond na te praten met Theo (van Rijn) over het net geëindigde succesvolle Nieuwjaarsconcert vroeg Theo, “Peter, wil jij niet een sfeerverslag maken van dit concert. Jij schrijft vaker verslagen en artikelen en jij kunt een aardig stukje schrijven”. Zonder eigenlijk na te denken zei ik meteen, “ja, dat is goed, wanneer moet je het hebben?” En zo ging het balletje aan het rollen. Van Floris (van Heukelom) kreeg ik nog het draaiboek en de tekst van presentator Wim (Hillenaar, in het echte leven burgemeester van Cuijk) toegestuurd zodat ik de film wat gemakkelijker terug kon draaien. Voor een leek op muziekgebied die meestal enkel kan zeggen of hij de muziek mooi of niet mooi vindt is dat een goede en onmisbare leidraad.

Rond de klok van half drie stapte ik, samen met mijn vrouw Beppy, de Schouwburg binnen. We scoorden snel een kaartje bij de twee Theo's en spoedden ons richting theaterzaal. Maar die bleef nog even gesloten omdat we eerst in de foyer werden getrakteerd op een eerste optreden van de Slagwerkgroep o.l.v. Ad van Zuijlen. Na deze overdonderende ouverture was het toch nog even wachten voordat we rond de klok van drieën onze plaatsen op mochten zoeken. We zaten op de vijfde rij en dat was voorwaar geen straf voor de oren en ook niet de ogen omdat je de soms prachtige mimiek van de muzikanten kan zien.

Het doek ging open, Floris deed kort zijn openingswoord met de belofte dat het deze keer wat langer zou duren dan de vorige keer en dat Wim ons verder als gastpresentator door het programma zou leiden.

GID, o.l.v. dirigent Joost (Hendriks) vloog er meteen vol in met een stuk (componist Ron Goodwin, arrangement van Yves Bouillot) uit de gelijknamige en zeer succesvolle oorlogsfilm ‘When eagles dare’ uit 1968 met o.a. hoofdrollen voor Richard Burton en Clint Eastwood. Vervolgens kondigde Wim twee nummers aan en wel ‘de Perzische mars’ (componist Johann Strauss zoon, arrangement Walter Kalischnig) en ‘The girl with de flaxen hair’ (componist Claude Debussy, arrangement Karel Deseure). In de mars hoorde je duidelijk de oosterse klanken terug en de prelude van Debussy toonde de uitmuntende orkestrale kwaliteiten van deze componist waarbij Marianne Bosch soleerde op fluit. Mijn vrouw en ik fluisterden elkaar toe dat als dit de opmaat is voor de rest van het concert dan zullen we ons absoluut niet vervelen.

Bij het volgende onderdeel mocht de Vriendenkring van GID haar jaarlijkse ‘cadeaus’, die zij dankzij de gulle steun van alle Vrienden kunnen verwerven, aanbieden aan het Harmonieorkest. Als eerste werd het nieuwe concerttenue symbolisch aangeboden. Het orkest had de ‘lichte’ versie al aan met een zwarte broek en blauwe bloes. Verder is er een zwarte bloes voor de ‘zwaardere’ concerten. Het tenue wordt bij de heren afgemaakt met een prachtige vlinderdas (een ‘nondejuke’ op z’n Brabants) en bij de dames met een eveneens prachtige sjaal. Vanaf nu kunnen de uniformen tijdens de concerten in de kast blijven hangen. Een speciaal woord van dank was er nog voor Louis Heijl die geheel belangeloos zijn ‘expertise couturiëlle’ beschikbaar had gesteld. Getuige zijn als maar langer wordende woordje was dat voor hem, samen met enkele leden van het Orkest, zeker geen straf geweest. Wim van Duijnhoven moest Louis middels een vermanend klarinettoontje er op wijzen dat zijn spreektijd toch echt voorbij was. Daarna konden, wederom symbolisch, drie klarinetten worden overhandigd aan concertmeester Wilfred de Koning. Weliswaar niet de duurste (€1000,= per stuk), maar zeer zeker prima instrumenten voor het Orkest. Floris kwam nog even het podium op met een bos bloemen voor Don Arts, die zich als voorzitter van de Vriendenkring al jarenlang voor meer dan 100% inzet, te bedanken voor die inzet. “Het is maar goed dat ik dat niet wist” zei Don later tegen mij.

Daarna was er weer tijd voor muziek en wat voor muziek! 'The Phantom of the Opera' (componist Andrew Lloyd Webber, arrangement Paul Murtha), het mysterieuze verhaal van het mismaakte spook dat rondwaart in de Parijse Opera met zijn hopeloze liefde voor Christine, werd door Wim aangekondigd. Er werd een medley gespeeld met daarin achtereenvolgens: The Music of the Night, The Phantom of the Opera, Angel of Music, Masquerade, Learn to be loney, All I ask of you. De solisten waren Marianne Bosch en Hilde Loeffen-Vloet (fluit) en Bart Jans (bariton).

Het podium werd nu vrijgemaakt voor het aanstormende talent. We startten met een optreden van de eerste- en tweedejaarsleerlingen van de blokfluitgroep o.l.v. Marjo van de Locht. Het is prachtig en tegelijk aandoenlijk om te zien hoe deze kinderen zich inspannen om hun beste beentje voor te zetten. En Marjo (zelf een oud GID'er), met haar nimmer aflatende enthousiasme en toewijding, laat de kinderen ook nog wat meer doen d.m.v. een dansje of beweging waardoor zo'n optreden veel leuker wordt. Het is knap wat leerlingen al kunnen na een of twee jaar!

Vervolgens was het Aspiranten- en Leerlingenorkest aan de beurt o.l.v. Peter (Hendriks). Zij lieten horen waartoe je, na de blokfluitperiode als je een instrument hebt gekozen, in staat bent. Na deze gewenningsperiode kun je mee gaan spelen in het grote Orkest. En wie stond er voor het orkest.....jawel hoor Niels (Hendriks), geen familie van Peter maar wel de broer van Joost.

Nu was het de beurt aan de gasten (de Plus dus) van deze middag, gemengd koor Vivace uit Vianen. Dit koor bestaat al sinds 1960, eerst als dameskoor later, na samenvoeging met het kerkelijk mannenkoor als gemengd koor. Dit koor zingt liederen in vele talen en van zeer uiteenlopende aard. Dirigente Loes Hendriks-Wijnhoven uit Wanroij staat sinds 2005 voor het koor en kan geweldig genieten van een goede a-capella uitvoering van vooral klassieke werken. Voor de pauze brachten zij 'The Glory of the Angels' (Douglas Edward Wagner), 'La Nuit' (Jean-Philippe Rameau) en het Russische Bogoroditse Devo van Rachmaninov.

In de pauze was er tijd voor plassen, handjes wassen en een vloeibare versnapering. Het Orkest verraste ons van bovenaf met het nummer '633 squadron'. Daarna gingen we weer met fris enthousiasme de zaal in om verder te genieten.

De Slagwerkgroep kleunde er meteen vol in met twee drumstellen, twee kleine trommels, twee grote trommels en de bongo's. Je waant je in Zuid-Amerikaanse sferen met die opzweepende ritmes en hebt de neiging om uit je zetel te komen en spontaan met je (in mijn geval kunst)heupen mee te gaan wiegen. Het is onvoorstelbaar waar een Slagwerkgroep (vroeger ook wel het Tamboerkorps genoemd) allemaal muziek mee maakt. In een schier onuitputtelijke opsomming overbrugde Wim prachtig een changement de decor.

Vivace maakte opnieuw haar opwachting en zong een drietal prachtige liederen t.w. 'In these delightfull pleasant groves' van Henry Purcell, 'April is my mistress' face' van Thomas Morley en zij sloten af met 'Ave Maris Stella' van Edvard Grieg. Zo'n a-capellakoortje is natuurlijk veel minder dominant aanwezig als een harmonieorkest maar zij vormde een perfecte afwisseling met hun ingetogen zang. Na afloop zongen zij in de foyer nog een drietal liederen t.w. 'Nkosi sikelel' i Afrika', 'The winter will soon be over' en tenslotte 'Suliko' uitgevoerd door een koortje van acht mensen van Vivace.

De Slagwerkgroep sloot hun optreden af met opnieuw een zeer opzweepend nummer dat vanuit alle hoeken van de theaterzaal op ons af denderde. Ad van Zuijlen kan samen met zijn mannen terugkijken op een zeer geslaagd optreden.

Eindelijk zou ik bijna zeggen, zonder de anderen ook maar iets tekort te willen doen, was ons Harmonieorkest weer aan de beurt en zij brachten achtereenvolgens 'Tumbalaika' van Piet Swerts met prachtige Arabische klanken en vervolgens het hoofdthema uit de film 'Dances with wolves' (John Barry in een bewerking van Klaas van der Woude) met Kevin Costner (die menig vrouwenhart sneller kan/kon doen kloppen) in de hoofdrol die een onmogelijke keuze moet maken tussen zijn trouw aan het leger en de indianen van de Lakotastam. Op bariton hoorden we een solo van Bart Jans.

En het werd alsmoer mooier want nu was Les Misérables aan de beurt. Van deze musical met muziek van Claude-Michel Schönberg (arr. Warren Barker), de eerste musical die onze presentator als jong broekie zag en hoorde, werd achtereenvolgens 'At the end of the day', 'I dreamed a dream', 'Master of the house', 'On my own' en tenslotte 'Do you hear the people sing' ten gehore gebracht. Op bugel en trompet hoorden we André Bovenkerk en op hoorn Els Jans.

De uitsmijter was het nummer 'The great gate of Kiev' (uit "De Schilderijtentoonstelling" van Modest Petrovich Mussorgsky, in een arrangement van Tohru Takahashi).

Harmonieorkest Gaudete in Domino met haar dirigent Joost Hendriks mocht na afloop een klaterend en welgemeend applaus van het goed opgekomen publiek in ontvangst nemen en nadat de bloemen aan de diverse mensen achter en voor de schermen waren overhandigd met nog een speciaal woord van dank aan de gastpresentator Wim Hillenaar werd als toegift nogmaals '633 Squadron' gespeeld.

We hebben kunnen genieten van een prachtige muzikale middag, het duurde een stuk langer dan de vorige keer maar zeker niet te lang, en ook het pilsje tijdens de afterparty liet zich goed smaken.